10/11/2026

Ιερά Επισκοπή Χώρας: 60 χρόνια ιερατικής διακονίας του Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαπέτρου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Το Σάββατο, 7 Νοεμβρίου, στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Thomastown της Μελβούρνης, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Χώρας κ. Ευμενίου, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 60 ετών ιερατικής διακονίας του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου Παπαπέτρου.

Ο π. Κωνσταντίνος χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος το 1966 από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κυρό Ιεζεκιήλ Τσουκαλά, στην Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας στη Χαλκιδική. Τον

Δεκέμβριο του ίδιου έτους έφθασε στη Μελβούρνη, όπου τέλεσε την πρώτη του Θεία Λειτουργία κατά την εορτή των Χριστουγέννων στον Ιερό Ναό Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου στο Preston.

Κατά την εξηκονταετή πορεία του υπηρέτησε σε ενορίες της Μελβούρνης και της

περιφερειακής Βικτώριας, ενώ στη συνέχεια διακόνησε επί 36 έτη την Ιερά Μητρόπολη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς στη Θεσσαλονίκη και επί έξι έτη την Ιερά Μονή Αγίας Αναστασίας. Το 2018 επέστρεψε στην Αυστραλία, όπου συνεχίζει μέχρι σήμερα την ιερατική του προσφορά.

Κατά την ομιλία του, ο Θεοφιλέστατος μετέφερε τις εγκάρδιες ευχές, την αγάπη και την εκτίμηση του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου και της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας προς τον τιμώμενο κληρικό. Ιδιαίτερα στάθηκε στο ιεραποστολικό πνεύμα του π. Κωνσταντίνου, ο οποίος, παρά τη συνταξιοδότησή του, συνεχίζει με προθυμία να επισκέπτεται ενορίες και εκκλησιαστικές κοινότητες της περιφερειακής Βικτώριας, τελώντας Ιερές Ακολουθίες και ανταποκρινόμενος στις ποιμαντικές ανάγκες των πιστών. Υπογράμμισε ότι η ιερωσύνη δεν αποτελεί απλώς μία περίοδο υπηρεσίας, αλλά ισόβια κλήση και αποστολή προς τον Θεό και τον άνθρωπο.

Παράλληλα, ευχαρίστησε θερμά την Πρεσβυτέρα Ειρήνη για την αδιάκοπη συμπαράσταση, την υπομονή και τις θυσίες της όλα αυτά τα χρόνια, καθώς και την οικογένεια του π. Κωνσταντίνου, επισημαίνοντας τη σπουδαία και συχνά αθόρυβη προσφορά της οικογένειας στη ζωή ενός κληρικού.

Ανταποκρινόμενος στην τιμητική αυτή αναφορά, ο π. Κωνσταντίνος εξέφρασε με συγκίνηση τη βαθιά ευγνωμοσύνη του προς τον Τριαδικό Θεό, ο Οποίος τον αξίωσε να διακονήσει επί έξι δεκαετίες το Ιερό Θυσιαστήριο. Τόνισε ότι η μακρά ιερατική του πορεία δεν υπήρξε ποτέ αφορμή καυχήσεως, αλλά διαρκούς ευχαριστίας προς

τον Κύριο, στον Οποίο απέδωσε κάθε καλό καρπό της διακονίας του.

Αναφέρθηκε με ιδιαίτερη αγάπη και συγκίνηση στην Πρεσβυτέρα Ειρήνη, η οποία στάθηκε ακούραστη συμπαραστάτριά του από την πρώτη ημέρα της χειροτονίας του, συμμεριζόμενη τις χαρές, τις δυσκολίες και τις αγωνίες της ιερατικής ζωής. Εξέφρασε επίσης τις θερμές ευχαριστίες του προς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Μακάριο για την ευλογία να συνεχίζει την ιερατική του διακονία, προς τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Χώρας κ. Ευμένιο για την αγάπη και τη στήριξή του, καθώς και προς τον προϊστάμενο του Ιερού Ναού, π. Γεώργιο, και τους ενορίτες για την εγκάρδια αποδοχή τους.

Ο π. Κωνσταντίνος ολοκλήρωσε εκφράζοντας την ευχή ο Πανάγαθος Θεός να του χαρίζει υγεία και δύναμη, ώστε να συνεχίσει, κατά το μέτρο των δυνάμεών του, να υπηρετεί τη Μητέρα Εκκλησία.

(Πηγή: Το Βήμα της Εκκλησίας)